

[Aage Frandsen]

kraft til august. Det, der er det afgørende, er, at det er en beslutning, der kan træde i kraft til august, vi skal vedtage, og hvis man vedtog en folketingsbeslutning nu, kan en ændring ikke realiseres allerede til august.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg hæftede mig ved, at hr. Aage Frandsen gav udtryk for, at man fra SF's side vil vente og se, hvad ministeren eventuelt kan barsle med, og at man også vil drøfte det, idet man har intentioner om – i hvert tilfælde i ord, men måske også på papiret – at gøre det lidt bedre, lidt mere attraktivt for de unge at være under uddannelse. Man vil altså vente, til man har et mere realistisk grundlag.

Jeg vil meget gerne bede hr. Aage Frandsen om fra denne talerstol at give udtryk for, hvad der er realistisk. SF kan gå ind for 13 mia. kr. til militæret. Vi vil have 5½ mia. kr. til de unges uddannelse. Vi mener, det er bedre at give ungdommen mulighed for en uddannelse og dermed en mulighed for at videreføre det danske samfund frem for at bruge penge på et destruktivt militærapparat. Men jeg vil altså gerne vide, hvad det er, SF mener er realistisk i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Connie Hedegaard (KF):

Jeg synes ærlig talt, det var skuffende at høre hr. Aage Frandsens tale. I, jeg ved ikke hvor mange måneder har SF, De Radikale, Socialdemokratiet og regeringspartierne været igennem et forhandlingsforløb i Undervisningsministeriet, men nu har SF indgået et forlig med De Radikale og Socialdemokratiet, og så kan det ikke være rigtigt, at hr. Aage Frandsen nu står og siger: Ja, vi ville egentlig meget gerne gå meget længere. SF må dog en gang imellem tage konsekvensen af, at man indgår et forlig, og så holde sig til det. Det andet er tomt overbud.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Først til fru Connie Hedegaard: Det var også det, jeg sagde. Jeg sagde, at vi havde ønsket noget bedre, det er da klart, men der er ikke flertal for det i Folketinget. Det siger da sig selv, at vi er nogle partier, der ønsker noget, der er bedre

end det, vi kan få flertal for her i Folketinget, men vi må stille os tilfreds med det, vi kan få igennem. Det var baggrunden for beslutningen i foråret.

Og så sagde jeg også: Nu har vi ikke set ministerens lovforslag endnu, men hvis det svarer til de forventninger, vi har ud fra beslutningen i foråret, støtter vi det. Svarer det ikke til disse forventninger – vi har jo stadig væk ikke set lovforslaget – kan vi jo stille ændringsforslag til det. Vi står selvfølgelig inde for det, SF aftalte i foråret, ikke med regeringspartierne, men med Socialdemokratiet og De Radikale; det siger sig selv.

Hr. Preben Møller Hansen betragter det jo som sin væsentligste opgave her i Folketinget at fortælle en hel masse om, hvad Fælles Kurs vil – og det er i orden – og en hel masse om, hvad SF vil og ikke vil. Nu får vi den med militæret en gang mere: at SF er tilhænger af at give 13 mia. kr. til militæret, men ikke vil give 5 mia. kr. til uddannelsesstøtte. Hr. Preben Møller Hansen burde vide, at SF ikke er tilhænger af at give de 13 mia. kr. til militæret, men det er der andre i Folketinget der er. Vi har sagt, at vi kan nøjes med et mindre beløb.

I øvrigt er det ikke det, vi skal diskutere her. Jeg vil derfor nøjes med at forholde mig til statens uddannelsesløn, som Fælles Kurs foreslår skal have den i forslaget nævnte størrelse. Jeg kan oplyse hr. Preben Møller Hansen om, at tallene ikke er korrekte. Vi vil selvfølgelig bede undervisningsministeren om via det apparat, han har til rådighed, at finde ud af helt præcist, hvad det vil koste, for det synes jeg er vigtigt at vide, inden man træffer en række beslutninger.

I øvrigt kan jeg sige, at hvis vi vedtog samtlige hr. Preben Møller Hansens forslag, var det ca. 150 mia. kr., der skulle pumpes ud, og hr. Preben Møller Hansen henter kun ca. 80 mia. kr. tilbage.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg skal ikke komme ind på de sidste betragtninger, men blot bede hr. Aage Frandsen om at kigge på vore ændringsforslag til finansloven; så vil man se, at der fremkommer et overskud på statsfinanserne – dette mere til orientering.

Mit spørgsmål er: Har SF den opfattelse, at man gerne fraviger de principielle standpunkter, man har, fordi man oplever, at der ikke er et